

עמ"ת 18387/04/16 - שמעון ישראל סרויה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

עמ"ת 18387-04-16 סרויה(עציר) נ' מדינת ישראל

העורר:
שמעון ישראל סרויה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

- נ ג ד -

המשיבה:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד ראופה קאסם

החלטה

1. הערר שהוגש לבית משפט זה עניינו החלטה של בית משפט השלום מיום 6.4.2016 שבה הוא הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים לצורך השלמת ההליכים בכל הקשור לשחרור העורר בפיקוח אלקטרוני. הערר עצמו נמחק בעקבות הסכמה שהייתה בדיון שהתקיים לפניו ביום 12.4.2016 אך נוכח הודעות שהוגשו לאחר מחיקת הערר, התבקש למעשה לשוב ולהכריע בערר על יסוד הכתובים ובלא קיום דיון.

2. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי, מסקנתי היא שדין הערר להידחות. מן הטיעון שהתקיים לפניי עלה שאף ב"כ העורר מסכים שנדרש תסקיר לצורך חלופת הפיקוח האלקטרוני שלשמה הוחזר הדיון לבית משפט השלום מכוח ההחלטה בבש"פ 2295/16 (עמ' 1 שורה 21 לפרו' בדיון לפניי). המחלוקת בערר הייתה סביב השאלה אם יש מקום ששירות המבחן יבדוק גם את הערבים המוצעים כאשר הטענה היא שבדיקה זו תוביל לעיכוב משמעותי בתסקיר וכדי הותרת העורר במעצר גם בימי החג ובלא הצדקה לכך.

3. לא מצאתי עילת התערבות בהחלטת בית משפט השלום מושא הערר. אציין תחילה שהמועד להגשת התסקיר המשלים הוא 17.4.2016 והדיון עצמו נקבע ליום 18.4.2016. במובן זה מדובר במידה רבה בערר תיאורטי היות שלא ידוע ולא ברור אם העיכוב שב"כ העורר טוען שייגרם בעקבות החלטת בית משפט קמא - אכן יבוא לעולם. אציין שהתסקיר עצמו התבקש בהחלטת בית משפט השלום עוד מיום 29.3.2016. מעבר לכך, עיקר הטיעון שבא לפניי היה בשאלת פרשנות החלטתו של בית המשפט העליון בבש"פ 2295/16 הנ"ל והשאלה אם יש לקרוא את החלטת בית המשפט העליון כמחזירה את התיק לבחינה של הערבים המוצעים גם כן בידי שירות המבחן - אם לאו. אמנם בדיון שהתקיים לפניי הסכימו הצדדים לפנות בעניין זה לפי יוזמת באת כוח הפרקליטות לבית המשפט העליון בבקשת הבהרה של החלטתו. ולאחר הדיון הודיעה הפרקליטות שהיא אינה מוצאת מקום לעשות כן בנסיבות המקרה ותוך שב"כ העורר מלין על חזרתה זו מעמדתה בדיון. אך כך או אחרת, ברור מהוראת סעיף 22.ג(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996,

שתסקיר שירות המבחן שאף ב"כ העורר אינו חולק על כך שהוא נדרש בנסיבות המקרה לפי מצוות החוק - צריך לכלול גם התייחסות לאפשרות ההתאמה של בני המשפחה או הדיירים לשמש ערבים לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. מטעם זה, אפילו אם ההסכמה שניתנה בבית המשפט העליון מטעם ב"כ העורר הייתה אחרת מזו שעמדה לנגד עיניו של בית משפט השלום עת נתן החלטתו, הרי שעל פניו משעה שבית המשפט העליון הורה על החזרת העניין לשם הסדרת המעצר בפיקוח אלקטרוני, נדרש תסקיר מכוח החוק. והאמור בתסקיר עצמו ותוכנו - נקבע בחוק גם כן.

4. המשמעות היא שאם כעניין דיוני ואם לגופו של עניין - לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא והערר נדחה.

5. עותק ההחלטה יועבר לב"כ הצדדים כפי הסכמתם.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ו, 15 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.